

Arrest

nr. 162 601 van 23 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 10 september 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 juli 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 september 2015 met referthenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr. 159 006 van 18 december 2015 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 28 januari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat P. JANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché T. VERSCHUEREN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 juni 2015 dient verzoeker een aanvraag in tot machtiging om verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 13 juli 2015 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging de in punt 1.1. bedoelde aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 01.06.2015 werd ingediend door :

[A.M.M.S.H.M.]

nationaliteit; Egypte

geboren te [...] op [...]

adres: [...]

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.

De verzoeker roept de duur van zijn verblijf (nl sedert 2008 -legt hier getuigenverklaringen van voor) en zijn integratie (nl. hier heeft gestudeerd, zeer goed Nederlands spreekt, werkbereidheid hier ruime ervaringen heeft opgedaan als horecamedewerker - legt hier getuigenverklaringen van voor) in als buitengewone omstandigheden, De buitengewone omstandigheden beoogd door artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 zijn niet bedoeld als redenen voor het toestaan van een verblijfsvergunning van meer dan drie maanden in het Rijk maar wel als rechtvaardiging voor de indiening van de aanvraag in België en niet in het buitenland, anders zou het onbegrijpelijk zijn waarom ze niet zouden ingeroepen moeten worden wanneer de aanvraag ingediend wordt bij de bevoegde diplomatieke overheid bevoegd voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland; de verblijfsduur en de integratie zijn bijgevolg geen buitengewone omstandigheden (Raad van State, arrest nr 100.223 van 24.10.2001).

Betrokkene haalt aan dat hij een relatie heeft met mevrouw [R.A.] (in het bezit van G-kaart) .Dit element kan echter niet aanvaard worden als een buitengewone omstandigheid daar betrokkene niet aantoonde waarom dit hem zou beletten om tijdelijk terug te keren en aldaar zijn aanvraag in te dienen. De verplichting om de aanvraag in te dienen bij de bevoegde diplomatieke of consulaire post in het land van herkomst impliceert enkel een eventuele tijdelijke scheiding, wat geen ernstig of moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Het zou hier dus slechts een tijdelijke scheiding betreffen wat dus in beginsel niet leidt tot een verbreking van de gezinsbanden.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit een inbreuk beging tegen de openbare orde dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving.

Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Gewone sociale relaties vallen niet onder de bescherming van art. 8.

In zijn arrest dd. 27.05.2009 stelt de Raad voor Vreemdelingbetwistingen het volgende: "De Raad wijst er verder op dat artikel 8 van het EVRM niet als een vrijgeleide kan beschouwd worden dat verzoekster zou toelaten de bepalingen van de vreemdelingenwet naast zich neer te leggen." Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de Raad van State dient bovendien te worden benadrukt dat een tijdelijke scheiding om zich in regel te stellen met de immigratiewetgeving niet kan beschouwd worden als een schending van artikel 8 van het EVRM (RvS 22 februari 1993, nr. 42.039; RvS 20 juli 1994, nr. 48.653; RvS 13 december 2005, nr. 152.639). De aanvraag kan in het land van herkomst gebeuren. Ten slotte lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben in het land van herkomst waar hij voor korte tijd zou kunnen verblijven in afwachting van een beslissing in het kader van zijn/haar aanvraag tot regularisatie."

1.3. Op 13 juli 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing vormt de tweede bestreden beslissing en wordt gemotiveerd als volgt:

“[...] wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker op, *“Schending van artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; schending van artikel 40bis en 62 van de Vreemdelingenwet”.*

Verzoeker betoogt als volgt:

“1. Algemeen juridisch kader

Krachtens artikel 62 van de Vreemdelingenwet dienen alle administratieve beslissingen, genomen in toepassing van deze wet, gemotiveerd te worden. Die motiveringsplicht omvat de verschillende verwijderingsmaatregelen, waaronder het bevel om het grondgebied te verlaten.

Met de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen werd die motivering aangevuld met substantiële componenten.

Bestuurshandelingen moeten overeenkomstig deze wet afdoende gemotiveerd zijn en dienen de juridische en feitelijke overwegingen te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen.

Een afdoende motivering houdt in dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te kunnen dragen. De motivering moet m.a.w. draagkrachtig zijn. De aangevoerde motieven moeten pertinent zijn en de beslissing verantwoorden. Dit wil zeggen dat ze duidelijk en concreet de redenen moet weergeven die haar kunnen verantwoorden. De motivering moet ook volledig zijn, wat betekent dat zij een voldoende grondslag voor alle onderdelen van de beslissing behoort te zijn.

2. Toetsing van de bestreden beslissing aan de materiële en formele motiveringsplicht

De motivering is niet afdoende, zoals vereist door de Wet Motivering Bestuurshandelingen.

Dat de Staatssecretaris derhalve de bewijswaarde van de door verzoekende partij ingediende documenten miskent en hiermee de art. 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen miskent. De beslissing van de staatssecretaris wordt niet gedragen door de feiten van het dossier.

De staatssecretaris argumenteert dat verzoeker een onontvankelijk verzoekschrift heeft ingediend omdat de redenen die door verzoeker werden aangehaald geen buitengewone omstandigheid vormen in de zin van art.9 bis Vw.

Verzoeker verzoekt om de machtiging tot verblijf op grond van artikel 9 bis Vw. omwille van volgende feiten:

- Verzoeker heeft een vriendin met een langdurig verblijfsrecht;*
- Verzoeker is zeer goed geïntegreerd in de Belgische samenleving (verzoeker heeft gestudeerd in België, verzoeker ruime ervaring in de horeca als kok/garçon in een Egyptisch restaurant, ...);*
- Verzoeker heeft een zeer ruim sociaal netwerk in België opgebouwd (verzoeker heeft zeer veel getuigenissen voorgelegd die wijzen op de zeer goede integratie van verzoeker).*

Bij de beoordeling van de vraag of de ingeroepen omstandigheden “buitengewoon”

zijn, dient het evenredigheidsbeginsel te worden toegepast.

RvS 1 april 1996, nr. 58.969.

De staatssecretaris haalt in zijn motivering aan dat de argumenten die betrokkene aanhaalt geen buitengewone omstandigheid vormen. Volgens de Staatssecretaris wordt niet aangetoond waarom de gewone procedure via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfsplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland niet kan gevolgd worden.

Evenwel maakt de staatssecretaris geen afweging tussen de gevolgen die het verlaten van het land voor verzoeker hebben en de louter administratieve procedure die verzoeker in zijn land van herkomst dient te voeren.

In casu wordt het evenredigheidsbeginsel geschonden doordat de gevolgen voor verzoeker zeer groot zijn, terwijl verzoeker in zijn land van herkomst voornamelijk louter administratieve verplichtingen dient te verrichten.

De staatssecretaris werpt op dat verzoeker de relatie met mevrouw [R.A.] niet kan invoeren als buitengewone omstandigheid omwille van het feit dat verzoeker slechts tijdelijk zou worden gescheiden van zijn vriendin, en dat de gezinsbanden door een tijdelijke scheiding niet zouden verbroken worden.

Evenwel wordt er niet gezegd wat dergelijke tijdelijke scheiding in de praktijk betekent. De gewone procedure via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfsplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland kan maanden duren. In dat geval kan er bezwaarlijk sprake zijn van een tijdelijke scheiding, doch wel van een onredelijk lange scheiding omwille van een louter administratieve procedure.

Het is voor mevrouw [R.] niet mogelijk om 'tijdelijk' mee te verhuizen naar het land van herkomst van verzoeker. Mevrouw zou hiervoor een visum moeten aanvragen, welke zij slechts zeer moeilijk zal verkrijgen. Ook de vriendin van verzoeker heeft haar volledige leven in België opgebouwd en is volop naar werk aan het zoeken. Het feit dat mevrouw [R.] zou meeverhuizen naar het land van herkomst van verzoeker zou haar kansen op werk sterk hypothekeren.

Het hoeft derhalve geen betoog dat de staatssecretaris bij zijn beslissing het evenredigheidsbeginsel flagrant schendt door met deze argumenten geen rekening te houden bij zijn beslissing tot onontvankelijkheid.

De Staatssecretaris antwoordt in zijn beslissing niet op de argumenten welke door verzoekende partij werden opgeworpen.

De Staatssecretaris heeft bij zijn beslissing geen rekening gehouden met de door verzoeker ingeroepen argumenten. De evenredigheidsplicht is hierdoor geschonden. De staatssecretaris miskent om deze redenen de bijzondere omstandigheden en schendt bijgevolg de artikelen 2 en 3 van de Wet Motivering Bestuurshandelingen.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.

2.2. Verzoeker kan niet dienstig de schending opwerpen van artikel 40bis van de Vreemdelingenwet aangezien de bestreden beslissingen hiervan geen toepassing maken. Bovendien laat na verzoeker na uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissingen deze bepaling schenden. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

2.4. De eerste bestreden beslissing verwijst naar de toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Het blijkt dat ze rekening houdt met de elementen die verzoekers zaak kenmerken en in concreto motiveert aangaande de door verzoeker specifiek in zijn in punt 1.1. bedoelde aanvraag om verblijfsmachtiging ingeroepen buitengewone omstandigheden die volgens hem rechtvaardigen dat de aanvraag in België wordt ingediend. Verzoeker poneert dat "de beslissing" niet gedragen wordt door de feiten van het dossier, doch laat na dit verder in concreto uit te werken. Door een loutere opsomming te geven van de door hem in zijn punt 1.1. bedoelde aanvraag aangehaalde omstandigheden toont verzoeker niet aan dat verwerende partij in concreto tekort zou zijn geschoten in haar motiveringsplicht.

2.5. Verzoeker poneert dat verweerder "de bewijswaarde van de door verzoekende partij ingediende documenten miskent", maar verduidelijkt geenszins over welke documenten het gaat en op welke wijze hun bewijswaarde dan miskend werd door de verwerende partij .

2.6. De formele motiveringsplicht in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt enkel de plicht in voor de verwerende partij om te motiveren waarom de aangehaalde omstandigheden geen buitengewone omstandigheden zijn in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, quod in casu. Het houdt niet in dat de verwerende partij een afweging dient te maken *“tussen de gevolgen die het verlaten van het grondgebied he[eft] en de louter administratieve procedure die verzoeker in zijn land van herkomst dient te voeren”*.

2.7. De formele motiveringsplicht in het licht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt ook niet in dat de verwerende partij moet uiteenzetten wat de tijdelijke scheiding in de praktijk betekent of dat ze in dit verband een concrete behandelingsduur van de aanvraag om verblijfsmachtiging in het buitenland moet voorzien.

2.8. Verzoeker stelt dat het voor mevrouw R. niet mogelijk is om tijdelijk mee te verhuizen naar het land van herkomst, doch de bestreden beslissingen leggen nergens deze verplichting op voor mevrouw R., zodat de opgeworpen schending van het evenredigheidsbeginsel in dit verband feitelijke grondslag mist.

2.9. Met zijn algemeen niet nader geconcretiseerd betoog *“In casu wordt het evenredigheidsbeginsel geschonden doordat de gevolgen voor verzoeker zeer groot zijn, terwijl verzoeker in zijn land van herkomst voornamelijk louter administratieve verplichtingen dient te verrichten”* en zijn hypothetisch betoog dat de gewone procedure via de diplomatieke of consulaire post *“maanden”* kan duren, toont verzoeker geen schending aan van het evenredigheidsbeginsel.

2.10. Met zijn overtuiging dat de bestreden beslissingen het evenredigheidsbeginsel flagrant schenden en dat de verwerende partij niet heeft geantwoord op de argumenten die hij heeft opgeworpen toont verzoeker noch een schending van het evenredigheidsbeginsel noch een schending van de formele motiveringsplicht aan.

Het enig middel is, voor ontvankelijk, ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA